

[Inger Stilling Pedersen]

Vi er glade for, at det er lykkedes at komme så langt, men endnu kan der være et problem i, at plejeorloven ophører straks ved dødsfaldet. For mange vil der derefter være grund til at gå over i en sygeperiode, som man så kan få lægen til at attestere. Men vi vil gerne følge dette punkt nøjere.

Vi stemmer for det, og vi er glade for, at vi er kommet så langt. Vi mener, det er en stor ting til gavn og håb for mange . . .

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at denne sal har en ganske interessant akustik. Det har jeg konstateret heroppefra. Somme tider er det lettere herfra at følge samtaler nede i salen end at høre taleren. Jeg siger ikke, hvor disse punkter er. Det beholder jeg for mig selv.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Vi mener altså, at det er uhyre vigtigt, at vi nu giver denne mulighed for, at man kan få lov til at være hjemme, og at det ikke er lønnen, der kommer til at afgøre det.

Påstanden om, at nogle – og måske navnlig kvinderne – nu skulle blive tvunget, mener vi ikke kan berettige, at de mennesker, der ønsker det, ikke skal have lov til det. Det må være ligesom i eventyrene, hvor man altid, hvis man kan, opfylder den døendes sidste ønske; vi må også i Danmark have råd til at opfylde dette ønske. Hvis den døendes højeste ønske er at få lov til at være hjemme i den sidste tid og parterne er indstillet på det, skal det ikke være økonomien, der bevirker, at det ikke sker.

Det betyder selvfølgelig, at faciliteterne i kommunerne skal være i orden, og jeg er enig i, at der må være døgnplejemuligheder i alle kommuner; men det er så en anden sag, som vi må arbejde for.

Hanne Andersen (S):

Når vi vedtager ændringsforslagene her, opnår vi den ret, som mange har ventet på i mange år, at kunne blive plejet i eget hjem i den sidste tid, og de nærstående opnår samtidig retten til at gøre det, hvis de opnår orlov på deres arbejdsplads.

Der er foretaget mange skøn og beregninger. En arbejdsgruppe har været nedsat, og den har også givet udtryk for, at de skøn og beregninger, den er kommet med, er usikre. Ministeren

lagde for med skøn og beregninger, der startede ved 800 mio. kr. og bevægede sig ned til 345 mio. kr. og nu til 57 mio. kr. i 1990. Alene det belyser jo klart, hvor stor usikkerheden er omkring udgifterne til plejeorlov. Vi tror sågar, at det kunne være blevet neutralt, ja, der kunne endda være blevet overskud, alt efter hvilke elementer man havde lagt ind i beregningerne.

Skønnet om forbruget af hjemmehjælp mener vi er i overkanten, for en pårørende på plejeorlov kan ikke beslaglægge lige så mange hjemmepleje- og hjemmehjælpsressourcer som den dyre sygehussektor; så vi tror fortsat på samlet udgiftsneutralitet for den offentlige sektor.

Vi kunne have regnet længe endnu og lavet endnu flere skøn, men vi synes, at der er ventet længe nok. Der har været ført mange forhandlinger og er lavet mange regnestykker. Nu trænger vi til, at der bliver trykket på knapperne. Fem år er der gået, siden Socialdemokratiet lagde det første beslutningsforslag på Folketingets bord, og nu er vi nået til vejs ende.

Et enigt Folketing besluttede i sidste folketingsamling ved det tredje beslutningsforslag, at plejevederlaget skulle være kompensation for dokumenteret løntab op til højeste hjemmehjælperløn. Ministeren foreslår nu, at det skal være dagpengesatsen. Det er skuffende, at netop de partier, der sent – men på eget initiativ – tilsluttede sig det flertal, der var for beslutningsforslaget, nu løber fra deres ønske om at være med. Det er også dybt skuffende, at det skal være nogle få kroner, der skiller os ad her i den sidste fase. Men jeg vil gerne takke det flertal: SF, CD og Kristeligt Folkeparti, der sammen med Socialdemokratiet har holdt fast på hjemmehjælperkompensationen.

Resultatet af ministerens ændringsforslag ville blot blive en legalisering af de sygemeldinger, forstående læger har lavet til pårørende. Vi mener ikke, at det er en sygdom at ville opfylde ønsket fra slægtninge, der gerne vil plejes hjemme, og derfor skal man naturligvis heller ikke have plejevederlag på niveau med de sygedagpenge, man kunne få, hvis man selv havde været syg; det er et ønske, der skal imødekommes på et anstændigt niveau, så det bliver et reelt tilbud.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne på den konservative gruppes